

ten nemen. Teneinde de burgerij van den drukkenden last der inkwartiering te bevrijden en ook omdat deze weigerde haar pakhuizen te verhuren om soldaten daarin onder dak te brengen, besloot de stadsregeering barakken of houten kazernen te doen opslaan. Op 28 Januari werd aan de raadsleden Hoffman en Tomputte opdracht gegeven te onderzoeken, waar die het best geplaatst zouden kunnen worden. Het bouwen zelf en al wat er mede samenhang werd aan de burgers Ellinckhuysen, Hoffman, Heyting en Costerman overgelaten. Het vinden van het noodige hout voor deze barakken leverde zooveel moeilijkheden op, dat de stadsbouwmeester Verhellouw voorstelde den Raad van State te verzoeken eenige der houten loodsen, bij het hospitaal op Fijenoort staande, te willen afstaan.

Het Fransch garnizoen der stad bestond uit twee bataljons infanterie, die 1500 man sterk waren (voltallig hadden zij 2200 man onder de wapenen moeten tellen) en 400 ruiters. De Fransche commandant geloofde, dat het garnizoen nog wel versterkt zou worden. Hij drukte dan ook de commissie op het hart bij den bouw der kazernen te rekenen op een garnizoen van 3300 man infanterie en 500 ruiters, benevens stalling voor 500 paarden. Hij zelf zou gaarne zijn troepen in kazernen bijeen zien. De commissie besloot de kazernen te bouwen op de Nieuwemarkt en op de plaats achter den Doelen. Bij den bouw zouden de werklieden voor $\frac{2}{3}$ of $\frac{3}{4}$ bestaan uit burgers die bekend stonden, „omtrent de waare belangen van het Vaderland verligt en dus de nieuwe orde van zaken, waaruyt het Heil van 't algemeen moet voortvloeyen, toegedaan te zijn”.

De Fransche generaal berichtte op 30 Januari, dat er 150 à 200 schurftige Fransche soldaten in de stad zouden komen. Men besloot dezen in het hospitaal op Fijenoort te plaatsen. Dit was echter in het geheel niet naar den zin van majoor Snijders, militair directeur van dit hospitaal. Wel bevonden er zich slechts 7 à 800 zieken in het hospitaal, terwijl er voor 1500 man plaats was, maar hij wilde over de toelating der schurftige Franschen eerst na raadpleging van dr. Van der Kemp beslissen. De uitslag van zijn beraad met den dokter was, dat er 250 schurftlijders geborgen